

„Oto wszystko nowym czynię”

Część I: Przegląd lekcji

Tekst przewodni: Ap 21,5.

Cel studium: Ap 19—22 zaczyna się od opisu wydarzeń czasu końca tuż przed, podczas powtórnego przyjścia Jezusa (Ap 19), a następnie daje czytelnikom wgląd w przyszłość, po tym wydarzeniu – w okresie mileniu (Ap 20) i w wieczności (Ap 21—22).

Wprowadzenie: Cztery ostatnie rozdziały *Apokalipsy Jana* zawierają najwyraźniejszy i najbardziej szczegółowy biblijny opis wydarzeń tuż przed, podczas i po powtórnym przyjściu Jezusa Chrystusa. Choć w innych miejscach *Biblii* zawarte są wskazówki dotyczące milenium (1 Kor 15,20-22; Iz 26,19-21), te ostatnie rozdziały *Apokalipsy Jana* są jedynym miejscem, w którym okres ten został wymieniony wyraźnie i bezpośrednio. Tysiąc lat będzie dzielić powtórne przyjście Jezusa od Jego trzeciego i ostatecznego przyjścia na ziemię.

Tematy lekcji: Lekcja i tekst przewodni wprowadzają następujące tematy:

I. Czy Bóg zmieni starą ziemię, czy stworzy nową?

II. Powiązanie upadku Babilonu z piątą pieczęcią.

III. Trzy poglądy na milenium.

IV. Czy wieczność okaże się nudna? Co lud Boży zrobi z nieskończoną ilością czasu?

V. Tło wyjaśniające Nowe Jeruzalem.

VI. Kształt Nowego Jeruzalem.

Praktyczne zastosowanie: W tej części zbadamy cel, w jakim Bóg ustanowił milenium opisane w Ap 20 oraz cel biblijnego proroctwa. Ponadto zastanowimy się, jak powinniśmy odpowiedzieć na to, czego uczy nas *Apokalipsa Jana*.

Część II: Komentarz

Zob. Wprowadzenie do części I. zawierające krótkie podsumowanie Ap 19—22.

Rozwinięcie głównych tematów lekcji 13:

I. Czy Bóg zmieni starą ziemię, czy stworzy nową?

W Ap 20,11 czytamy, że stara ziemia i niebo „pierzchły” przed obliczem Tego, który zasiada na wielkim białym tronie. Dobre synonimy słowa „pierzchły” (gr. *efugen*) to „znikły” i „przepadły”. Ponieważ „miejsca dla nich nie było” po tym, jak znikły, z tych słów mogłoby wynikać, że gdy Bóg „wszystko nowym czyni” (Ap 21,5), tworzy zupełnie nową ziemię, a nie „odnawia” materiał starej ziemi tworząc z niego nową ziemię. Z drugiej strony, jak wskazuje środowa część lekcji, słowo „nowe” w języku greckim (*kainos*) oznacza coś nowej jakości a nie nowe w sensie pochodzenia czy czasu (zob. 2 Kor 5,17). Jednak zwróć także uwagę na Mk 2,21, gdzie wskazana jest także *nowość w czasie*.

II. Powiązanie upadku Babilonu z piątą pieczęcią.

We wstępie do lekcji czytamy: „Wraz ze zniszczeniem Babilonu modlitwy wiernych wyznawców Boga ukazane w scenie piątej pieczęci zostają wreszcie spełnione”. Jak powinniśmy to rozumieć? Ap 19,1-2 wyraźnie nawiązuje do Ap 6,10. W tym wersecie „dusze” pod ołtarzem wołają do Boga: „Kiedyż, Panie święty i prawdziwy, rozpoczniesz sąd i pomścisz krew naszą?” (Ap 6,10). Oryginalny wersek dosłownie brzmi: „Aż do kiedy (...) nie sądzisz [gr. *krineis*] i nie mścisz [gr. *ekdikēis*]?”.

Z punktu widzenia metaforycznych dusz pod ołtarzem nie ma dowodu, iż Bóg osądza czy mści ich krzywdy.

Tak więc uderzające jest, że Ap 19 używa tych samych słów („osądzać” i „pomścić”) w czasie przeszłym w celu opisanie upadku Babilonu. Wielki tłum w niebie świętuje fakt, iż Bóg „osądził [gr. *ekrinen*] (...) wielką wszetecznicę (...) i pomścił [gr. *eksedikēsan*] na niej krew sług swoich” (Ap 19,2). Występuje wyraźne powiązanie między modlitwą w piątej pieczęci a upadkiem Babilonu.

III. Trzy poglądy na milenium.

1. Premilenaryzm - powtórne przyjście Jezusa nastąpi przed milenium. 2. Postmilenaryzm - powtórne przyjście Jezusa nastąpi po milenium. 3. Amilenaryzm - milenium to tylko metafora ery chrześcijańskiej, a nie dosłowne 1000 lat. Ostatni pogląd zakłada, że pierwsze zmartwychwstanie (Ap 20,4-5) na początku milenium należy rozumieć jako duchowe, a zatem jako nowe stworzenie będące efektem przyjęcia ewangelii (J 5,22-25; 2 Kor 5,17).

Jakie są biblijne dowody przemawiające z premilenaryzmem, poglądem wyznawanym przez adwentystów dnia siódmego w kwestii milenium z Ap 20? *Biblia* wskazuje następujące argumenty na rzecz tego poglądu: (1) *Struktura Apokalipsy Jana*. Smok (Ap 12), bestia (Ap 13), fałszywy prorok (Ap 13) i Babilon pojawiają się w tej kolejności na scenie dziejów. Następnie schodzą z niej w odwrotnej kolejności: Babilon (Ap 18), fałszywy prorok (Ap 19), bestia (Ap 19) i smok (Ap 20). Jeśli bestia, fałszywy prorok i Babilon zeszli już ze sceny w Ap 20,3, to logika wskazuje, iż milenium musi nastąpić po powtórny przyjsciu Jezusa. (2) Normalne znaczenie słowa „ożyli” (Ap 20,4 [gr. *ezēsan*]) i „zmartwychwstanie” (Ap 20,5 [gr. *anastasis*]) odnosi się do zmartwychwstania fizycznego a nie duchowego (J 11,15; Rz 14,9; Ap 2,8). (3) Zmartwychwstanie tych, którzy zostali „ścięci” (Ap 20,4) musi być więcej niż duchowe. (4) Ci, którzy zostali „ścięci” za to, że składali świadectwo o Jezusie, zostali ścięci za to, że przyjęli ewangelię. Ich zmartwychwstanie nie nastąpiło po przyjęciu ewangelii, ale ma nastąpić dopiero wtedy, gdy zostali ścięci. Nie istnieje żadne znane duchowe znaczenie słowa „ścięcie” (gr. *pepelekismenōn*).

IV. Czy wieczność okaże się nudna? Co lud Boży zrobi z nieskończoną ilością czasu?

Biblia wskazuje trzy istotne role, jakie odkupieni grzesznicy będą odgrywać w wieczności. Będą oni królami, kapłanami i uczniami.

1. *Apokalipsa Jana* wskazuje, że odkupieni grzesznicy otrzymają przywilej współuczestniczenia z Bogiem we władaniu wszechświatem (Ap 3,21; 7,15-17). Zasiadanie z Jezusem na Jego tronie oznacza, że będą oni uczestniczyć w procesie zarządzania wszechświatem.

2. Będą oni służyć nie tylko jako królowie, ale także jako kapłani. W starożytności istniały dwa rodzaje osób o najwyższym statusie. W świecie polityki najwyższy status mieli królowie, a w świecie religii - kapłani. Władza korumpuje, ale ci, którzy nauczyli się pokory przez cierpienie, mogą ją sprawować bezpiecznie. Być kapłanem w wieczności znaczy aktywnie kierować oddawaniem czci Bogu (Ap 5,9-13) i składać szczególne świadectwo oparte na ziemskim doświadczeniu grzechu i jego skutków (Ap 14,3). Kto jest wierny w małych sprawach, otrzyma władzę nad wielkimi sprawami (Mt 25,21).

3. Choć nauka w szkole czasami jawi się jako ciężki obowiązek, prawdziwe uczenie się nigdy nie jest męczące. Bóg zaszczepił nam ciekawość, a niewiele rzeczy daje nam tyle radości, co odkrywanie czegoś pożytecznego. Kiedy uczymy się we własnym tempie, w granicach naszych rzeczywistych zainteresowań, z prawdziwym zaciekawieniem, wówczas uczenie się jest jednym z najwspanialszych doświadczeń. We wszechświecie nigdy nie braknie nowych pokładów wiedzy do zgłębiania, a jej przyswajanie będzie źródłem ogromnej satysfakcji.

V. Tło wyjaśniające Nowe Jeruzalem.

Wizja Nowego Jeruzalem jest ugruntowana mocno w *Biblii*. Wody wypływające z tronu (Ap 22,1) i drzewo żywota (Ap 22,2) przypominają ogród Eden. Blask miasta i jego sześcienny kształt (Ap 21,11.16) przypominają miejsce najświętsze ziemskiej świątyni (Wj 40,34-35; 1 Krl 6,20; 1 Krl 8,11). W *Biblii* występują tylko dwa sześciany - właśnie miejsce święte ziemskiej świątyni i Nowe Jeruzalem. Sama nazwa „Nowe Jeruzalem” przywodzi na myśl stolicę królestwa Dawida. Wiele części projektu miasta przypomina także wizję świątyni w *Księdze Ezechiela* (Ez 40—48). Wiele szczegółów Nowego Jeruzalem kojarzy się z obietnicami danymi zwycięzcom w listach do siedmiu zborów z pierwszej części *Apokalipsy Jana* (np. drzewo żywota [Ap 2,7; 22,2]). Tak więc wizja Nowego Jeruzalem jest oparta na wcześniejszych wizjach i dziejach Bożego prowadzenia opisanych w *Biblii*.

VI. Kształt Nowego Jeruzalem.

Długość, szerokość i wysokość Nowego Jeruzalem są jednakowe, co sugeruje doskonały sześciąt (Ap 21,16). Większość ludzi wyobraża sobie to miasto jako pełny sześciąt i przypuszczalnie jest to właściwy kształt. Opis Nowego Jeruzalem wielokrotnie nawiązuje do liczby 12: 12 bram, 12 fundamentów, mur wysoki na 144 łokcie (12 x 12), wymiary miasta wynoszące 12 tysięcy stadiów (Ap 21,12-21). Sześciąt ma 12 krawędzi. Choć tekst *Apokalipsy Jana* nie określa jednoznacznie kształtu miasta, sześciąt wydaje się zgodny z symboliką i przypomina miejsce najświętsze świątyni.

Część III: Praktyczne zastosowanie

1. *Dlaczego konieczne jest milenium, skoro wydaje się, że powtórne przyjście Jezusa oznacza koniec tego świata?*

(1) *Czas odrodzenia dla sprawiedliwych.* Zbawieni będą musieli uporać się z oczywistym faktem, iż jedni ludzie znaleźli się w niebie, a inni nie. W Ap 22,2 czytamy, że liście z drzewa żywota będą służyły uzdrawianiu narodów. Być może w niebie spotkasz ludzi, których nie spodziewasz się tam ujrzeć. Być może też nie będzie tam tych, co do których jesteś pewien, że powinni się tam znaleźć. Milenium będzie czasem nauki i wzrastania u zarania wieczności.

(2) *Czas badania dla sprawiedliwych.* Odkupieni będą mogli w tym czasie studiować „niebiańskie księgi”, by uzyskać odpowiedzi na pytania dotyczące Boga, swoich bliskich i przyjaciół, a także zagadnień związanych z wielkim bojem. Wiele pytań czeka na odpowiedź.

(3) *Czas wykazania prawdziwego charakteru szatana i jego zwolenników.* Pod koniec milenium szatan i jego zwolennicy wykażą po raz ostatni niszczycielskie cechy swoich charakterów. Ta ostateczna demonstracja utwierdzi odkupionych w wierności Bogu na całą wieczność.

2. *Co jest ostatecznie celem Apokalipsy Jana?* Celem prorocstwa nie jest zaspokojenie ciekawości przyszłości, ale nauczanie nas, jak mamy żyć tu i teraz. *Apokalipsa Jana* ma przygotować nas na wyzwania czasu końca, niosąc nam nadzieję, znaczenie i cel, podobnie jak niosła je milionom wierzących w całej erze chrześcijańskiej (Ap 1,3).